

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 019836 17 Кж 3
Бања Лука, 14.03.2017. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића као предсједника вијећа, Драгомира Миљевића и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптуженог С.М., због кривичног дјела убиства у покушају из члана 148. став 1. у вези са чланом 20. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца оптуженог, адвоката М.П. из Б.Л., изјављеној против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 019836 16 Кв 4 од 09.03.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 14.03.2017. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована жалба браниоца оптуженог С.М. изјављена против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 019836 16 Кв 4 од 09.03.2017. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 019836 16 Кв 4 од 09.03.2017. године, а након потврђивања оптужнице Окружног јавног тужилаштва Бањалука број Т 13 КТ 0033710 16 од 28.02.2017. године продужен је притвор против оптуженог С.М., који по том рјешењу може трајати до изрицања првостепене пресуде, а најдуже двије године од потврђивања оптужнице, уз обавезну контролу оправданости притвора која ће се вршити по истеку свака два мјесеца од дана доношења посљедњег рјешења о притвору.

Притвор је против оптуженог продужен из притворских разлога садржаних у одредби члана 197. став 1. тачка г) Закона о кривичном поступку Републике Српске, у даљем тексту: ЗКП РС).

Против тога рјешења благовремено је изјавио жалбу бранилац оптуженог из свих законом предвиђених разлога те повреде одредаба члана 1. став 2. Устава БиХ. Из садржаја жалбе произилази да се рјешење побија и због повреде члана 6. Европске Конвенције о заштити људских права и основних слобода. Приједлог жалбе је да се побијано рјешење преиначи и против оптуженог укине притвор.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Неосновано се у жалби браниоца истиче да првостепени суд није поступио по обавезујућим инструкцијама које су му дате у ранијим рјешењима овога суда број 11 0 К 019836 16 Кж од 07.03.2017. године којим је укинута претходно рјешење првостепеног суда број 11 0 К 019836 16 Кв 3 од 02.03.2017. године. Тај приговор жалбе браниоца је неоснован јер је претходно рјешење првостепеног суда укинута због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка б) ЗКП РС, а која се манифестовала у томе што је у доношењу тога рјешења учествовао судија који се морао изузети по члану 37. тачка г) ЗКП РС. Дакле, никаква обавеза упутства нису дата првостепеном суду приликом доношења побијаног рјешења. Приговор жалбе браниоца да је тужилац каснио са подношењем приједлога за продужење притвора након потврђивања оптужнице (приједлог поднесен по истеку рока од пет дана) се не може прихватити јер се не ради о преклузивном већ инструктивном року, па подношење приједлога по истеку тога рока не може имати за посљедицу одбацавање приједлога.

Жалбом се доводи у питање постојање основане сумње као општег услова за одређивање, а у овом случају продужење притвора, посебно се доводи у питање правна квалификација дјела, а слиједом тога и постојање притворског разлога из члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС за продужење притвора против оптуженог.

Изнесени приговори жалбе су неосновани, јер се побијано рјешење у образложењу позвало на доказе који су приложени уз оптужницу - исказе свједока, као и материјалне доказе - налазе вјештачења тјелесних повреда, те медицинску документацију о повредама код оштећене које је задобила у догађају описаном у оптужници, па је из свих тих доказа првостепени суд правилно закључио да је испуњен општи услов за продужење притвора – основане сумње да је оптужени учинио кривично дјело за које је против њега потврђена оптужница.

Такође је детаљно образложен притворски разлог из члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС. То образложење се своди на наводе да се поступак води због кривичног дјела за које се може изрећи казна затвора десет година и тежа, а да начин и околности под којима је то дјело учињено, како је то описано у оптужници, чине то дјело тако тешким да би пуштање оптуженог на слободу проузроковало ванредне околности које би представљале стварну претњу нарушавања јавног реда. Исцрпно се у образложењу побијаног рјешења на странама 3. и 4. образлаже шта би се могло десити уколико би оптужени био на слободи. То образложење у погледу притворског разлога прихвата и овај суд. Приговори жалбе да су доношењем побијаног рјешења повријеђене одредбе Устава Босне и Херцеговине које се наводе у жалби, као и одредба члана 6. Европске Конвенције о заштити људских права и основних слобода, из наведених разлога су неосновани.

Стога је неосновано и залагање жалбе да се побијано рјешење преиначи и против оптуженог укине притвор, јер се, како то из образложења побијаног рјешења произилази мјерама блажим од притвора не би могла и по оцјени овога суда остварити сврха даљег несметаног вођења кривичног поступка против оптуженог.

Ваљало је из наведених разлога жалбу браниоца оптуженог одбити као неосновану на основу члана 337. став 3. ЗКП РС и одлучити као у изреци овог рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић